

Esmorzar amb els pobres

Dm, 17/09/2019 per Catalunya Franc...

[Catalunya Franciscana](#)

(Fra Josep Manuel Vallejo) Vaig trobar l'altre dia un llibre de la Viqui Molins, amb el títol "Los desayunos con sor Genoveva". Allí narra com a l'Obra Social Santa Llúisa de Marillach, a la Barceloneta, després de l'Eucaristia del diumenge, moltes persones venien a demanar un entrepà per esmorzar. Sor Genoveva es va preguntar: Per què no esmorzar junts? I a partir d'allà va començar a esmorzar amb nois drogoaddictes, marginats, semi-delinqüents... que venien a buscar-la.

Això és el que feia Jesús! Entaular-se amb els indesitjables, amb els que no estaven ben vistos... amb tot el que té l'àpat de gratuïtat, de compartir, de dir: Som amics!

Per a Jesús, el pecador no és un delinqüent sinó algú que s'ha perdut, que s'ha extraviat... i està patint, està malalt... "No són els sans els qui necessiten metge, sinó els malalts" (Mc 2,17). I per això Jesús va amb ells.

D'aquí l'alegria per algú perdut que s'ha retrobat. Com quan perdem una ovella o una moneda molt valuosa (Lc 15). Hi ha més alegria al cel per un pecador convertit que per 99 justos que no necessiten conversió. Aquests són els fariseus, els observants, que compleixen la Llei fil per randa però no estimen. Estan convençuts que són bons, que Déu està en deute amb ells, que mereixen l'amor de Déu.

El fill pròdig té la mateixa mentalitat: "Ja no mereixo que em diguin fill teu". Creu que el ser fill es mereix gràcies a les bones obres.

Però aquest fill és llest, perquè reflexiona i s'adona que a casa del seu Pare s'està molt millor que en la vida dissoluta que ha portat lluny d'ell. I per això torna. S'adona que s'havia enganyat...

Adonar-se que amb Jesús s'està molt millor que en la vida pagana, en orgies i en la vida dissoluta, és principi de saviesa.

